

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobce: **J. K.**, narozený X,
bytem X,

proti

žalovanému: 1) **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
2) **Ministerstvo dopravy**,
sídlem Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 22. 3. 2021, č. j. KUUK/040338/2021/DS/Lin, sp. zn. KUUK/0084758/2021, a proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 2. 6. 2021, č. j. MD-16174/2021-160/3, sp. zn. MD/16174/2021/160,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 22. 3. 2021, č. j. KUUK/040338/2021/DS/Lin, sp. zn. KUUK/0084758/2021, **se odmítá.**
- II. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 2. 6. 2021, č. j. MD-16174/2021-160/3, sp. zn. MD/16174/2021-160, **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 22. 3. 2021, č. j. KUUK/040338/2021/DS/Lin, sp. zn. KUUK/0084758/2021 (dále též jen „rozhodnutí I.“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend, ze dne 25. 1. 2021 (správně ze dne 4. 1. 2021- pozn. soudu), sp. zn. MMUL/OPA/ODN/225234/2018/BaIK (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl zamítnut návrh žalobce na obnovu řízení ve věci příkazu int. ozn. DN01774/2018 BaIK, který nabyl právní moci dne 15. 9. 2018.
2. Dále se podanou žalobou žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 2. 6. 2021, č. j. MD-16174/2021-160/3 (dále též jen „rozhodnutí II.“), kterým bylo zamítnuto jako nepřipustné odvolání žalobce proti shora uvedenému napadenému rozhodnutí I.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. Žalobce v podané žalobě uvedl, že Magistrát města Ústí nad Labem vydal příkaz pod int. ozn. DN01774/2018 BaIK (dále též jen „příkaz“), jímž byl shledán vinným ze spáchání přestupku v dopravě, a o kterém se dozvěděl až v okamžiku, kdy byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. S ohledem na to podal žalobce návrh na obnovu řízení ve věci výše zmíněného příkazu. Návrh na obnovu řízení byl zamítnut prvostupňovým rozhodnutím Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 4. 1. 2021. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím I. Žalobce dále konstatoval, že vzhledem k tomu, že byl v rozhodnutí I. Krajským úřadem Ústeckého kraje nesprávně poučen o možnosti podat proti rozhodnutí I. odvolání, podal i toto odvolání. Ministerstvo dopravy rozhodnutím II. ze dne 2. 6. 2021, ovšem i toto odvolání žalobce zamítlo jako nepřípustné.
4. Žaloba, kterou žalobce podal, směřuje proti rozhodnutím správních orgánů, a tudíž se jedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, která je jako institut upravena v § 65 až § 78 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze žalobu proti rozhodnutí podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.** Z odstavce 4 téhož ustanovení vyplývá, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.** Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
5. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 věty první téhož ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
6. Z dokladu předloženého soudu žalovaným 1) soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí I. bylo žalobci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb České pošty s. p., doručeno dne 29. 3. 2021. Z dokladu o doručení písemnosti (doručenky) je zřejmé, že převzetí písemnosti, tj. žalobou napadeného rozhodnutí I., dne 29. 3. 2021 žalobce stvrdil svým podpisem. Z žalobou napadeného rozhodnutí I. soud zároveň zjistil, že toto rozhodnutí obsahovalo poučení, podle něhož žalobce mohl do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno napadené rozhodnutí I. podat podle § 100 odst. 6 správního řádu věty poslední odvolání. Jak je zřejmé nejen z tvrzení žalobce v podané žalobě, ale i z napadeného rozhodnutí II., žalobce ve smyslu uvedeného poučení podal proti napadenému rozhodnutí I. odvolání, o němž bylo rozhodnuto žalovaným 2) dne 2. 6. 2021 tak, že ho ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu zamítl jako nepřípustné, jelikož ze strany žalovaného 1) došlo k chybnému poučení žalobce o možnosti podat v daném případě řádný opravný prostředek proti odvolacímu rozhodnutí (napadenému rozhodnutí I.). Z dokladu předloženého žalovaným 2) soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí II. bylo žalobci doručeno rovněž prostřednictvím provozovatele poštovních služeb České pošty s. p., a to

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

dne 8. 6. 2021. Z potvrzení o převzetí zásilky (doručenky) je zřejmé, že žalobce převzetí tohoto rozhodnutí dne 8. 6. 2021 stvrdil svým podpisem.

7. Soud k tomu předně podotýká, že z konstantní judikatury Ústavního soudu jednoznačně vyplývá, že účastník řízení nesmí být na újmu, pokud při využití opravného prostředku proti rozhodnutí orgánu veřejné moci postupoval v dobré víře ve správnost v něm obsaženého nesprávného poučení. Ústavní soud např. ve svém nálezu ze dne 31. 1. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3476/11 dospěl k závěru, že pokud účastník řízení podá proti rozhodnutí správního orgánu opravný prostředek, vycházející z nesprávného poučení tohoto správního orgánu, nelze účastníkovi řízení přičíst k tíži, že za rozhodující skutečnost pro počátek běhu lhůty pro podání správní žaloby nepovažoval již doručení napadeného správního rozhodnutí. Podle Ústavního soudu by toto ve svém „*důsledku znamenalo odepření spravedlnosti, resp. přístupu k soudu, neboť za situace, kdy byl účastník řízení na základě poučení v dobré víře v existenci opravného prostředku, od něj nebylo možné očekávat podání žaloby. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby se počátek lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu odvíjel až ode dne, kdy bylo účastníkovi řízení doručeno rozhodnutí příslušného správního orgánu o předmětném opravném prostředku, případně kdy byl tímto správním orgánem, příp. správním orgánem, jenž vydal původní napadené rozhodnutí, o nesprávnosti v něm obsaženého poučení vyrozuměn.*“
8. Soud neshledal důvod se v nyní projednávané věci od shora uvedených závěrů Ústavního soudu odchýlit. V souzené věci žalobce podal v důsledku nesprávného poučení žalovaného 1) opravný prostředek proti napadenému rozhodnutí I. O nesprávnosti tohoto poučení byl žalobce vyrozuměn až napadeným rozhodnutím II. Lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutí I. je tedy třeba počítat až ode dne doručení napadeného rozhodnutí II. žalobci, tedy od 8. 6. 2021. Tento den je pak zapotřebí považovat nejen za den oznámení napadeného rozhodnutí II ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s., ale i dotčeného rozhodnutí I.
9. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí I. a napadeného rozhodnutí II. úterý **8. 6. 2021**, dvouměsíční **lhůta pro podání žaloby** proti těmto rozhodnutím počala plynout ve středu **9. 6. 2021** a v souladu se shora citovaným § 40 odst. 1 a 3 s. ř. s. **skončila v pondělí 9. 8. 2021**.
10. Pro zachování lhůty k podání žaloby jak proti rozhodnutí I., tak proti rozhodnutí II., tudíž bylo třeba, aby ji žalobce nejpozději dne **9. 8. 2021** předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil, neboť žalobu předal soudu osobně až dne **25. 7. 2022**, jak vyplývá z podacího razítka obsaženého na podané žalobě založené na č. l. 1 soudního spisu, tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Lhůta pro podání žaloby proti napadeným rozhodnutím I. a II. tedy nebyla zachována.
11. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobce podal žalobu proti těmto rozhodnutím **opožděně**, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí I. výrokem I. a žalobu proti rozhodnutí II. výrokem II. pro opožděnost odmítl.
12. Pro úplnost soud uvádí, že v projednávané věci označil žalobce za žalovaného kromě Krajského úřadu Ústeckého kraje, tj. žalovaného 1), též Magistrát města Ústí nad Labem, který prvostupňovým rozhodnutím ze dne 4. 1. 2021, zamítl návrh žalobce na obnovu řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

ve věci shora specifikovaného příkazu. Současně žalobce v petitu žaloby navrhoval zrušení i tohoto prvostupňového rozhodnutí. Z obsahu žaloby, je však zřejmé, že proti prvostupňovému rozhodnutí magistrátu žalobce podal odvolání, o němž bylo rozhodnuto žalovaným 1), jakožto odvolacím správním orgánem napadeným rozhodnutím I., proti kterému žalobce podanou žalobou rovněž brojil.

13. Soud podotýká, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Podle § 33 odst. 1 s. ř. s. platí, že odpůrcem (žalovaným) je ten, o němž to stanoví zákon. Na toto ustanovení navazuje § 69 s. ř. s., podle něhož je žalovaným v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Je věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce.
14. S ohledem na shora zmíněné principy, s nimiž je nezbytné přistupovat k posuzování náležitostí žaloby, jakož i na fakt, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně jeden celek, bylo v daném případě nepochybné, že v případě rozhodnutí odmítnutého výrokem I. žalovaným nemůže být Magistrát města Ústí nad Labem, ale žalovaný 1), tj. Krajský úřad Ústeckého kraje, jakožto odvolací správní orgán, který rozhodoval o návrhu žalobce na obnovu řízení v posledním stupni. Krajský soud proto za žalovaného 1) v této věci označil Krajský úřad Ústeckého kraje, aniž by žalobce ke správnému určení osoby žalovaného vyzýval.
15. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T

Ústí nad Labem 29. srpna 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T